

V 70. až 90. letech vycházel bezpočet filatelistických zpravodajů, které vydávaly zejména komise a sekce SČSF. Jejich velkou většinu mám ve svém filatelistickém archivu. Ve zpravodajích se často vyskytly i unikátní články a příspěvky. Mezi nimi si pečlivě eviduji zejména vzpomínky, paměti či články o filatelistických osobnostech, ke kterým se často vracím. Je to studnice historie českého filatelistického života.

Ino es zveřejňuji vzpomínky barda české filatelie a znalce mnoha oborů - Jiřího Nekvasila, od jehož skonu uplyne 30. 12. letošního roku již dlouhých 35 let. Pro někoho byl kontroverzní osobou, pro mne zářným příkladem a znamenitou osobností. Měl jsem tu čest jej poznat osobně. Společně s dalšími významnými osobnostmi se stal členem staronové komise poštovní historie a celin SČSF v roce 1976, kdce jsem zastával post redaktora zpravodaje. Jiří Nekvasil měl na starost poštovní celiny. Předtím, než byl "odejit", má spolupráce s ním byla výtečná. Má intervence společně s Vojtěchem Maxou, tehdejším tajemníkem novš vzniklé komise, nebyla ke škodě české poštovní historie vyslyšena.

V archivu zůstalo i několik dopisů od něj v době, kdy byl persona non grata v poštovní historii. K otištění zatím neuzrála doba.

Omlouvám se za špatnou čitelnost některých stránek, originál byl tištěn nekvalitní technikou v 80. letech (kovolisty). Vzpomínky otiskuji, abychom si zpetřili letošní sváteční dny.

**Dne 30. 12. 2023 si připomeneme 35. výročí úmrtí
vynikajícího českého filatelisty a legendy poštovní
historie Jiřího Nekvasila.**

**Jak jinak si jej přiblížíme, než jeho filatelistickými
vzpomínkami.**

Jiří Nekvasil,

Filatelistické vzpomínky

Převzato ze Zpravodaje BLR a balkánských států SČSF

Můj filatelistický vývoj byl asi stejný, jako u těch starších kolegů či vrstevníků, protože jsem známky začal sbírat již v době, když jsem začal chodit do školy, někdy v roce 1927. Popud byl zajímavý: jeden z mých letových strýců přivezl ze služební cesty z Egypta dvě archy kancelářského papíru polepeného známkami. Na jednom byly známky palestínské, na druhém egyptské. A protože asi dobře nevěděl co snímá, věnoval mi je. Tak se předemnou otevřel kouzelný svět poštovních známek, jemuž jsem zůstal - bez přerušení - věrný až do dnešního dne.

V roce 1930 jsem se pustil do sbírání čs. příležitostných razítek, která mě přitahovala svou různobarevností. Svou sbírku jsem rozšiřoval o nejvýznamnější razítka z našeho území, takže se mi podařilo, v období třicátých let se sbírat mnoho tisíc ukázek! Po druhé světové válce jsem z nich vytvořil dvacet specializovaných sbírek, z nichž mnohé vlastním dosud.

Rok 1938 byl rokem velkého ohrožení čs. samostatnosti a začala dokonce fungovat i čs. poštovní pošta. Vážně jsem začal sbírat razítka poštovních pošt a po kompletaci materiálu jsem se pustil i do sbírání materiálů poštovní pochyby čs. armády z let 1914 - 1918 a 1919 - 1920 a posléze i materiálů poštovní pochyby rakousko - uherské armády.

Po válce jsem vytvořil pěknou sbírku polní pošty čs. armády z let 1940 - 45. Jednou z mých četných lásek byla polní pošta rakousko - uherského námořnictva z let 1914 - 18, o níž jsem publikoval rozsáhlé studie.

Pochopitelně jsem v začátcích sbíral "celý svět", tak jako většina z nás starších sběratelů. Stále si myslím, že to byla nádherná záležitost, která nám vlastně umožnila pořádně a ze široka "vystudovat" základní školu filatelie, seznámit se se známkami a problémy filatelistické a poštovní činnosti celého světa, protože většina známek byla dobře dostupná. A tme prostě zajímalo všechno. Velmi záhy jsem začal navštěvovat v Praze pořádané výstavy poštovních známek. Nebylo jich samozřejmě tolik jako dnes, ale zato byla každá velkou událostí. Jako první jsem shlídl jubilejní výstavu klubu Needviálních filatelistů, která se konala v Praze v r. 1934. Dojem, který ve mně vyvolala expozice tolika krásných známek byl tak veliký, že jsem několik dní nemohl pořádně spát.

V r. 1937 jsem náhodně objevil u smíchovského obchodníka se známkami J. Fontány veliký balík celin celého světa, který jsem od něj koupil za 150 Kč. Byla to pro me tehdy velká suma, ze svého studentského kapesného jsem jí splácel celý rok! Partie obsahovala asi 2000 kusů starých celin celého světa do první světové války, včetně krásných klasických celin Rakouska, stároněmeckých států, USA a dalších známkových zemí. Zastihoval jsem se do celin a po válce jsem začal sbírat celiny celého světa. V té době bylo na našem filatelistickém trhu celin velice mnoho, byly směřně levné a nikdo je neobíral!!!

Na dráhu "celináře" jsem se začal kvalifikovaně připravovat. Začal jsem si opatřovat a podrobně studovat zahraniční literaturu

s pečlivě přebírat a organizovat svůj celinářský materiál. Postupem jsem začal vytvářet skutečně celinářské sbírky na albových listech a stále hlouběji se zabývat specializací. V šedesátých letech uváděl se celinářské a rezitkářské sbírky Karel Šesika a vyzval mě, abych některé ze svých sbírek přistavil k vystavení, protože po válce a rozprodeji ohromné sbírky pražského celináře dr. K. Rixe, se nikdo touto problematikou nezabýval a nebyla zde ani žádná hodnotná sbírka. Velmi jsem byl za toto povzbuzení významného filatelisty K. Šesiky vděčný, protože jsem se svou láskou k celinářství velmi často sklízel od jiných pražských sběratelů, zvláště ze starší generace, spíše posměšky a nepochopení.

V době druhé světové války jsem přestal bezcílně sbírat známky celého světa a začal se zabývat sestavováním různých sbírek, hlavně zámořských států. Vystavil jsem velikou sbírku známek francouzských a portugalských kolonií, USA, některých států blízkého východu, jako např. Egypte, Syrie a Libanonu, ale i mnoha sbírek známek evropských zemí Jugoslavia, Německo, Rumunska, Rumuny a Hercegoviny a pod. Velmi mě lákaly i známky britských kolonií a tak jsem shromáždil i slušné komplety známek Britské Indie, Kameru a některých britských kolonií na africkém kontinentu.

Ke konci šedesátých let jsem většinu svých známkových sbírek prodal a začal se s plnou energií a v širokém rozsahu věnovat tomu, co je dnes označováno jako poštovní historie. Materiálu ke studiu příslušných problémů jsem měl docela poměrně mnoho a postupem doby se mi podařilo vybudovat i velmi rozsáhlou knihovnu filatelistické literatury. Základní knihy jsem si položil v dřívějších letech, ale podstatné rozšíření bylo upíše větší náhody. Pracoval jsem tehdy v pražské kanceláři Škodových závodů. Jednoho dne se kolega z pracovníků podařilo náhodně otevřít kancelářskou skříň, která dlouhá léta

sehnat řadu pěkných exenoléfů, be i krásných dopisů, protože sbíráním známek této oblasti se u nás nikdo nezabýval. Jeden z mála jejich stálů byl Josef Rathouský, bývalý předseda komise znalců SČSP, jejímž jsem byl také členem. U něho jsem pro svou aktivitu v oblasti levantských pošt našel plné pochopení a podporu a navíc jsem od něho dostal i mnoho užitečných rad. Postupem času jsem svůj zájem rozšiřoval na všechny pošty v Levantě, britskou, rumunskou, italskou a nakonec i rakouskou a musím říci, že dnes patří tato sbírka k mým nejmilejším. Asi před deseti lety jsem se vrátil ke známčině a začal jsem budovat sbírky Albanie, Jugoslavie, Polska, Francie, Velké Británie a některých dalších zemí.

Od r.1964 se zúčastňuji domácích i mezinárodních výstav, v témže roce jsem začal publikovat ve svazovém časopise Filatelie a později i Mladém filatelistovi. Počínaje rokem 1968 do roku 1984 jsem nepřetržitě vedl filatelistickou rubriku časopisu Květy, kde jsem se snažil propagovat nejrozšířenější sběratelské směry. V roce 1982 jsem počal redigovat zpravodaj sekce BLR a balkánských států, později i další zpravodaje / sekce nálezů, skupiny klasické britské známky/. A nyní po vytvoření sekce celin při IK SČSP i zpravodaj této sekce.

Filatelie zaplnila celých šedesát let mého života. Rád bych sni strávil ještě další čtvrtinu svého života, protože mi vždy dovedla přinést nezapomenutelné zážitky v mém životě, který - jak jinak - nebyl procházkou ružovými sadami.